

kunne føres igennem til Domfældelse, bliver Svaret, at Anklagemagten i saa Henseende stilles noget friere, end Amtmænd, Politidirektør og Justitsminister ere stillede efter den nugældende Lovgivning. Særlig skal fremhæves, at Overanklageren i alle Tilfælde, hvor han finder, at Paatale under Hensyn til særlige formildende Omstændigheder kan undlades uden Skade for nogen offentlig Interesse, skal forelægge Sagen for Rigsanklageren, og at denne da, hvis han er enig med Overanklageren, kan beslutte Undladelse af Paatale, medens han, hvis han nærer Tvivl, skal indstille Spørgsmaalet til Justitsministerens Afgørelse.

Til Reglerne om offentlig Paatale slutte sig Reglen om den *subsidiære private Paatale*, det vil sige, om en vis Ret for private til, naar den offentlige Paatalemyndighed har nægtet at paatale eller har frafaldet en begyndt Forfølgning; da selv at bringe Sagen for Retten. Denne Adgang er aabnet efter fremmede Loves Forbillede og tilsigter at give en yderligere Granti mod, at en Forbrydelses Paatale skal blive undladt alene paa Grund af Paatalemyndighedens Lige gyldighed eller dens Hensyntagen til Momenter, der bør være uvedkommende. Da paa den anden Side Adgangen til privat Forfølgning meget let kan misbruges til Chikane, Pengeafpresning o. a. lign., er det af Vigtighed at holde den inden for visse Grænser. Den er derfor efter Udkastet kun tilladt den forurettede selv, og den er uanvendelig, hvor Anklagemyndighedens Vægning ved at forfølge er bygget paa den Beføjelse, der tilkommer den til i visse bestemt afgrænsede Tilfælde at undlade Paatale. Derimod kan den anvendes, hvor det offentlige undlader Forfølgning under Henvisning til, at der ikke er tilstrækkeligt Bevis, eller at Handlingen rettelig set ikke er strafbar, eller i Kraft af den nys omtalte, Rigsanklageren og Justitsministeren tilkommende, Beføjelse til efter et almindeligt Skøn at undlade Paatale. Der er fremdeles sat en vis Frist, inden hvilken den private maa benytte denne Adgang gennem Indgivelse af Begæring til vedkommende Underret om, at retslig Forundersøgelse eller Tiltale maa blive rejst. Underretten afgør derefter, om der efter det foreliggende er Grund til at indlede Forfølgning, og, hvis retslig Forundersøgelse tilstedes, om der efter dennes Udfald er et rimeligt Grundlag for Tiltale. Retten kan betinge sin Tilladelse af, at Sagsøgeren stiller Sikkerhed for eventuelle Omkostninger. Skal Tiltale rejses ved Landsret, maa Sagsøgeren til Sagens Udførelse antage en til Møde ved Landsret berettiget Sagfører, der har at udføre alt, hvad der ellers under Domsforhandlingen og dennes Forberedelse paahviler Overanklageren. Den Dom, der afsiges, kan af Sagsøgeren kun paa-ankes, naar Landsretten dertil giver sit Samtykke. Vedkommende Paatalemyndighed har Ret til paa et hvert som helst Trin at optræde under Sagen og kan naar som helst selv overtage Forfølgningen, dog saaledes at Sagsøgeren vedblivende, om end med nogen Begrænsning, kan optræde som Part i Sagen. — Naar der er gaaet Dom i Sagen, kan Paatalemyndigheden rejse Anke saavel til Skade som til Fordel for Tiltalte og kan ligeledes begære Genoptagelse, alt overensstemmende med de Regler, som gælde i offentlige Sager. — Foruden Ret til paa angivne Maade at rejse eller fortsætte en Forfølgning i første Instans, tilkommer der ogsaa den forurettede Ret til, under iagttagelse af visse nærmere Regler, at paaanke en frifindende Dom i en offentlig Sag eller at begære Genoptagelse af en med Frifindelse endt offentlig Sag, naar Paatalemyndigheden nægter eller undlader at gøre saadant.

De Straffesager, der ifølge den gældende Straffelovgivning ere *henviste til privat Forfølgning*. (Injuriesager, Sager om Krænkelser af Privatlivets Fred, Husfreden eller Brevhemmeligheden m. fl.), behandles i første Instans i den borgerlige Rets-